

Брюксел, 5 ноември 2024 г.
(OR. en)

15159/24

Междуинституционално досие:
2022/0407(CNS)

FISC 213
ECOFIN 1235

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	14961/24
Относно:	Проект за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на цифровите технологии – Общ подход

Приложено се изпраща на делегациите текстът на общия подход по посочения по-горе проект за директива, постигнат на заседанието на Съвета (Икономически и финансови въпроси) на 5 ноември 2024 г.

2022/0407 (CNS)

Проект за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на цифровите технологии

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

¹ ОВ С , , стр. .

² ОВ С , , стр. .

като има предвид, че:

- 1) Възходът на цифровата икономика оказва значително въздействие върху функционирането на системата на ДДС на Съюза, тъй като тя не е пригодена към новите цифрови модели на стопанска дейност и не позволява използване в пълна степен на данните, генерирани от цифровизацията. Директива 2006/112/ЕО на Съвета³ следва да бъде изменена, за да се вземе предвид това развитие.
- 2) Задълженията за отчитане на ДДС следва да бъдат адаптирани, за да се отговори на предизвикателствата на икономиката на платформите и да се намали необходимостта от многократни регистрации за целите на ДДС в Съюза.
- 3) През 2020 г. загубата на приходи от ДДС, известна като „разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС“, възлиза на 93 милиарда евро⁴ в Съюза, като измамите, и по-специално вътреобщностните измами с липсващ търговец⁵, представляват значителна част от тази загуба, от порядъка на 40 – 60 милиарда евро⁶. В окончателния доклад от Конференцията за бъдещето на Европа гражданите призовават за хармонизиране и координиране на данъчните политики в рамките на държавите – членки на ЕС, с цел предотвратяване на отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци, насърчаване на сътрудничеството между държавите – членки на ЕС, за да се гарантира, че всички дружества в ЕС плащат своя справедлив дял от данъците. Инициативата „ДДС в ерата на цифровите технологии“ е съобразена с тези цели.

³ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁴ Разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС е общата разлика между очакваните приходи от ДДС въз основа на законодателството в областта на ДДС и допълнителните разпоредби и действително събраната сума: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Европол: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Европейска сметна палата: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_BG.pdf

- 4) С цел да се увеличи събирането на данъци при трансграничните сделки и да се сложи край на съществуващото фрагментиране, произтичащо от прилагането на различни системи за отчитане от страна на държавите членки, следва да се установят правила относно изискванията за цифрово отчитане в Съюза. С тези правила следва да се осигури информация на данъчните администрации сделка по сделка, за да се даде възможност за сверяване на данните, да се увеличат способностите за контрол на данъчните администрации и да се създаде възпиращ ефект върху неспазването, като същевременно се намалят разходите за привеждане в съответствие за предприятията, извършващи дейност в различни държави членки, и се премахнат пречките в рамките на вътрешния пазар.
- 5) За да се улесни автоматизацията на процеса на отчитане както за данъчно задължените лица, така и за данъчните администрации, сделките, които трябва да се отчитат пред данъчните администрации, следва да се документират по електронен път. Използването на електронното фактуриране следва да се превърне в система по подразбиране за издаването на фактури. Независимо от това, на държавите членки следва да се позволи да разрешават използването и на други фактури за вътрешните доставки.
- (5a) С оглед на постигането на максимална оперативна съвместимост електронните фактури следва принципно да бъдат в съответствие с европейския стандарт, установен в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870 на Комисията⁷, който отговаря на искането, предвидено в член 3, параграф 1 от Директива 2014/55/ЕС за създаване на европейски стандарт за семантичен модел на данните за основните елементи на електронната фактура. Въпреки това държавите членки могат все пак да разрешават използването и на други стандарти за вътрешните доставки.

⁷ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870 на Комисията от 16 октомври 2017 г. за публикуването на референтния номер на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси в съответствие с Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 266, 17.10.2017 г., стр. 19).

- (5б) Държавите членки, които са компетентни да определят правилата за фактуриране, следва да вземат мерки, които могат да включват например схеми за акредитация, за да се гарантира, че електронните фактури, издадени от данъчно задължени лица, съответстват на техническия синтаксис и семантиката на разрешените стандарти и съдържат всички необходими данни, определени от този стандарт. Тези мерки могат да се вземат или по отношение на данъчно задължените лица, от които се изисква да издават фактурата, или по отношение на доставчици на услуги, които са трети страни, или и двете. Лицата, към които са насочени тези мерки, ще отговарят за прилагането им. Въпреки това, тези мерки не следва да възпрепятстват данъчно задължените лица да избират средствата, чрез които да издават и изпращат фактури на своите клиенти, а именно като го правят пряко самите те или чрез посредничеството на трети страни, или чрез публична платформа, ако е налична.
- (5в) Ефективността на националните системи за цифрово отчитане би могла да бъде компрометирана, ако данъчно задължените лица не спазват задължението за издаване на електронни фактури по отношение на сделките, за които се прилага задължение за отчитане. В контекста на цифровизацията на сделките и икономическия обмен и на целите на настоящата директива за цифровизация на ДДС, включително с оглед на осигуряването на по-ефективна борба с измамите, държавите членки следва да могат да предвидят, че притежаването на електронна фактура, издадена в съответствие с изисквания стандарт, определен в Директивата за ДДС, се превръща в материалноправно условие за правото на приспадане или възстановяване на дължимия или платения ДДС.

- 6) Определението за електронна фактура следва да бъде приведено в съответствие с използваното в Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁸, за да се постигне стандартизация в областта на отчитането на ДДС. Като резултат в обхвата на определението за електронна фактура ще бъдат включени само електронни фактури, които ще се издават, предоставят и обработват в структуриран електронен формат, който позволява автоматизирана и електронна обработка. Задължението за използване на структуриран формат следва да обхваща най-малко данните, които подлежат на отчитане. Поради това хибридните фактури, съчетаващи данни, интегрирани в структуриран формат, и данни, интегрирани в неструктуриран, четим от човека формат, следва да бъдат включени в обхвата на това определение, ако тези фактури включват всички данни, които подлежат на отчитане в структуриран формат.
- 7) За да може системата за отчитане на ДДС да бъде прилагана по ефективен начин, е необходимо информацията да достига до данъчната администрация без забавяне. Поради това срокът за издаване на фактура за трансгранични сделки следва да бъде определен на 10 дни след настъпване на данъчното събитие.
- 8) Електронната фактура следва да улеснява автоматизираното предаване на данъчните администрации на данните, необходими за целите на контрола. За тази цел електронната фактура следва да съдържа всички данни, които трябва да бъдат предадени на данъчните администрации в структуриран формат съгласно изискванията за цифрово отчитане.

⁸ Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки (ОВ L 133, 6.5.2014 г., стр. 1).

- 9) Въвеждането на електронната фактура като метод по подразбиране за документирането на сделки за целите на ДДС не би било възможно, ако използването на електронната фактура продължава да зависи от приемането от получателя, по-специално в контекста на търговията между предприятия. Поради това за фактурите, издадени на данъчно задължени лица и на данъчно незадължени юридически лица, вече не следва да се изисква такова приемане за издаването на електронни фактури, отговарящи на европейския стандарт, освен ако дадена държава членка не се възползва от възможността да разреши фактури на хартиен носител или фактури в електронен формат, различни от електронни фактури. В случаите, когато дадена държава членка разрешава използването на други стандарти за доставки на стоки или услуги на нейна територия, тази държава членка може да реши, че не се изисква приемане от получателя на фактури, издадени в съответствие с тези стандарти. Когато електронните фактури се издават на други лица, те могат да останат обвързани с изискването за приемане от получателя.
- 10) Комисията изпълни задължението си да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно въздействието на правилата за фактуриране, приложими от 1 януари 2013 г., и по-специално относно степента, в която те действително са довели до намаляване на административната тежест за предприятията, както се изисква в член 237 от Директива 2006/112/ЕО. Тъй като това задължение вече е изпълнено, то следва да бъде заличено от посочената директива.
- 11) Задължението за представяне на обобщени декларации за отчитането на вътреобщностни сделки следва да бъде премахнато, тъй като тези сделки попадат в обхвата на изискванията за цифрово отчитане за трансграничните доставки на стоки и услуги, като информацията трябва да бъде предоставена по-бързо и с по-голяма степен на подробност.
- 12) За да улеснят данъчно задължените лица при предаването на данните от фактурите на данъчните администрации, държавите членки следва да предоставят на разположение на данъчно задължените лица необходимите средства за такова предаване, което следва да позволи данните да се изпращат пряко от данъчно задълженото лице или от трета страна за сметка на това данъчно задължено лице, или чрез публичен портал, ако е наличен.

- 13) Въпреки че информацията, която трябва да се предава чрез изискванията за цифрово отчитане за трансграничните доставки на стоки и услуги, следва да бъде подобна на тази, предавана чрез обобщените декларации, от данъчно задължените лица е необходимо да се поиска да предоставят допълнителни данни, включително банкови данни, така че данъчните администрации да могат да следят не само стоките, но и финансовите потоци.
- 14) Следва да се избягва налагането на ненужна административна тежест върху данъчно задължените лица, извършващи дейност в различни държави членки. Поради това тези данъчно задължени лица следва да могат да предоставят изискваната информация на своите данъчни администрации, като използват европейския стандарт. На държавите членки следва да бъде разрешено да предвидят допълнителни формати за отчитане на данните, които биха могли да бъдат по-лесни за спазване от някои данъчно задължени лица.
- 15) За да се постигне необходимата хармонизация при отчитането на данните за трансграничните доставки на стоки и услуги, информацията, която трябва да се отчита, следва да бъде една и съща във всички държави членки, без държавите членки да имат възможност да изискват допълнителни данни.
- 16) Данъчните администрации следва да получават необходимите данни за всички сделки, които подлежат на задължение за отчитане. За да се гарантира постигането на тази цел, изглежда разумно да се изисква от клиента да отчита сделката. Това ще даде възможност за съпоставка между данните, предоставени от клиента, и тези, предоставени от доставчика, и ще предостави информацията, когато доставчикът не е спазил задължението за отчитане. Възможно е обаче мерките, приети от държавите членки във връзка с издаването на фактури и отчитането, да осигуряват достатъчно гаранции, че доставчикът ще предоставя данните на данъчната администрация във всеки случай на издаване на фактура. При тези обстоятелства държавите членки следва да имат право да изберат да не прилагат това правило, като освободят лицето, придобиващо стоките, и получателя на услугите от задължението да отчитат данните за тези сделки.

- 17) Няколко държави членки са въвели различни изисквания за отчитане за сделки на тяхна територия, което води до значителна административна тежест за данъчно задължените лица, извършващи дейност в различни държави членки, тъй като те трябва да адаптират счетоводните си системи, за да спазят тези изисквания. За да се избегнат разходите, произтичащи от тези различия, системите, прилагани в държавите членки за отчитане на възмездни доставки на стоки и услуги между данъчно задължени лица на тяхна територия, следва да са в съответствие с характеристиките на системата, прилагана за трансгранични доставки на стоки и услуги. Държавите членки следва да предвидят предаването на информацията да се извършва по електронен път и, както е случаят при трансграничното предоставяне на стоки и услуги, данъчно задълженото лице следва да може да предоставя данните в съответствие с европейския стандарт, установен в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870, въпреки че съответната държава членка би могла да предвиди допълнителни стандарти за предаване на данните. Данните следва да могат да се изпращат пряко от данъчно задълженото лице или от трета страна за сметка на това лице, или чрез публичен портал, ако е наличен.

- 18) Държавите членки не следва да бъдат задължени да прилагат изискване за цифрово отчитане в реално време и въз основа на сделките за възмездните доставки на стоки и услуги на тяхна територия, различни от тези, които подлежат на изискванията за докладване за трансграничните доставки на стоки и услуги. Въпреки това, ако искат да приложат такова изискване в бъдеще, те следва да направят това в съответствие с новите правила относно изискванията за цифрово отчитане за собствените доставки и доставките на стоки и услуги, извършвани между данъчно задължени лица на територията на държава членка, което е приведено в съответствие с изискванията за цифрово отчитане за трансграничните доставки на стоки и услуги. Държавите членки, които вече разполагат със система за отчитане на тези сделки, следва да адаптират тези системи, за да гарантират, че данните се отчитат в съответствие с изискванията за цифрово отчитане за собствените доставки и доставките на стоки и услуги, извършвани между данъчно задължени лица на територията на държава членка.
- 19) За да се оцени ефективността на изискванията за цифрово отчитане, Комисията следва да изготви доклад за оценка на въздействието на електронното фактуриране, както и на вътресъюзните и националните изисквания за цифрово отчитане върху ефективността на събирането на ДДС и намаляването на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС и върху разходите за прилагане и привеждане в съответствие за данъчно задължените лица и данъчните администрации, за да се провери дали системата е постигнала целите си, или се нуждае от допълнителни корекции.
- 20) Държавите членки следва да могат да продължат да прилагат други мерки, за да гарантират правилното събиране на ДДС и да предотвратят отклонението от данъчно облагане. Те обаче следва да не могат да налагат допълнителни основания на сделки общи задължения за отчитане за сделките, които попадат в обхвата на изискванията за цифрово отчитане, освен ако това не се изисква на национално равнище за изготвяне и подаване на справка-декларация за ДДС или за целите на одита. Това означава, че държавите членки имат право да запазят, наред с предвидените в директивата задължения за отчитане в реално време, своите национални инструменти за отчитане, основани например на система SAF-T, както и задължения за отчитане, които не са общо приложими, като например касови апарати. Освен това, няма ограничение по отношение на възможностите на държавите членки да изискват информация от данъчно задължените лица по време на одити, тъй като такава информация се получава само по искане на държавата членка и не е резултат от активно отчитане от данъчно задължените лица.

- (20a) С цел да се опрости процедурата за събиране на ДДС или за да се предотвратят определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци, няколко държави членки, с предходно разрешение, получено въз основа член 395, според случая, въведоха национално задължение за цифрово отчитане в реално време на база сделка. Тези държави членки и данъчно задължените лица, установени на тяхна територия, направиха впоследствие значителни инвестиции, за да гарантират функционирането на въведените системи и постигането на набеязаните цели. С оглед на това за тези държави членки следва по изключение да се предвиди срок до 2035 г. за адаптиране на националните системи, за да се гарантира, че данните се отчитат в съответствие с изискванията за цифрово отчитане за собствените доставки и доставките на стоки и услуги, извършени между данъчно задължени лица на тяхна територия, освен ако докладът за оценка на Комисията не разкрие недостатъци във функционирането на трансграничната система за цифрово отчитане, което при необходимост би могло да доведе до допълнително удължаване на срока за привеждане в съответствие на националната система за отчитане.
- 21) Икономиката на платформите породи известни трудности при прилагането на правилата за ДДС, по-специално установяването на данъчния статус на доставчика на услугата и осигуряването на еднакви условия на конкуренция между малките и средните предприятия (МСП) и други предприятия.
- 22) Икономиката на платформите доведе до необосновано нарушаване на конкуренцията между доставките, извършвани чрез онлайн платформи, които избягват облагането с ДДС, и доставките, извършвани в традиционната икономика, които подлежат на облагане с ДДС. Нарушаването е най-остро в двата най-големи сектора на икономиката на платформите след електронната търговия, а именно сектора за краткосрочно настаняване под наем и сектора на пътническият автомобилен транспорт. Отчита се обаче фактът, че е възможно тази разлика да е по-очевидна в някои държави членки, отколкото в други.
- 23) За да се преодолее нарушаването на конкуренцията в сектора на краткосрочното настаняване под наем и в сектора на пътническият автомобилен транспорт, следва да се установят правила, с които да се промени ролята, която платформите играят при събирането на ДДС (третирането им като „считано за доставчик лице“). При модела „считано за доставчик лице“, който е правна фикция, която не оказва въздействие върху правилата извън законодателството за ДДС, от платформите следва да се изисква да начисляват ДДС, когато основните доставчици не го начисляват, тъй като те са например данъчно незадължени лица или данъчно задължени лица, ползващи се от специалния режим за малките предприятия.

- (23a) За да се запази неутралността на ДДС, платформите не следва да се разглеждат като считани за доставчици лица и съответно не следва да начисляват ДДС, когато основните доставчици предоставят идентификационен номер по ДДС и декларират, че ще начисляват ДДС, който в противен случай се начислява от считаното за доставчик лице.
- 24) Въпреки това, когато държавите членки считат, че на тяхна територия няма такова нарушаване на конкуренцията, е целесъобразно да им се предостави възможност да изключат от обхвата на правилото „считано за доставчик лице“ данъчно задължените лица, които се ползват на тяхна територия от специалния режим за малките предприятия и които в противен случай системно биха попаднали в обхвата на това правило. Държавите членки могат да определят условията, при които се използва тази възможност. Ако решат да се възползват от тази възможност, държавите членки следва да могат да го направят без това да води до непропорционална административна тежест за лицето, осигуряващо доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или услуги за пътнически превоз чрез автомобилен транспорт, или за данъчно задълженото лице, улесняващо такава доставка. Във връзка с това изискването на необходимата информация, за да се установи дали основният доставчик се възползва от специалния режим за малките предприятия, не следва да се счита за непропорционално. Когато обаче държава членка се възползва от такава възможност, това не засяга общата отговорност на платформите да спазват правилата на считаното за доставчик лице.
- 25) За да се гарантира минимална съгласуваност между различните национални системи на ДДС по отношение на третирането на предоставянето на услуги за краткосрочно настаняване под наем, следва да се счита, че тази услуга за наставане под наем има функция, подобна на хотелиерството, когато е непрекъсната, предоставя се на едно и също лице и за максимален срок от 30 нощувки. Въпреки това, с оглед на адаптирането към различните национални особености на сектора, държавите членки следва да могат да обвързват услугите за краткосрочно настаняване под наем с определени критерии, условия и ограничения в съответствие с националното си законодателство.
- (25a) Държавите членки тълкуват по различен начин мястото на доставка на услугата за улесняване, предоставяна от платформите на данъчно незадължени лица. Поради това е необходимо това правило да бъде изяснено и да се гарантира прилагането на общ критерий.

- 26) За да се избегне включването на платформи в специалния режим за туристически агенти за сделки, за които те се смятат за „считани за доставчици лица“, следва да се поясни, че тези сделки са извън обхвата на този специален режим. Аналогично следва да се гарантира, че туристическите агенти не са включени в обхвата на правилото „считани за доставчици лица“.
- 27) Настоящото предложение не засяга правилата, установени в други правни актове на Съюза, по-специално Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Акт за цифровите услуги)⁹, с който се уреждат други аспекти на доставката на услуги от онлайн платформи, като например задължения, приложими към доставчиците на онлайн платформи, които позволяват на потребителите да сключват договори от разстояние с търговците.
- 28) С директиви (ЕС) 2017/2455¹⁰ и (ЕС) 2019/1995¹¹ на Съвета беше изменена Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС, уреждащи данъчното облагане на трансграничната електронна търговия в Съюза от предприятия към потребители. Тези директиви за изменение намалиха нарушенията на конкуренцията, подобриха административното сътрудничество и въведоха редица опростявания. Въпреки че измененията, въведени с тези директиви, които се прилагат от 1 юли 2021 г., бяха до голяма степен успешни, все пак беше установена необходимостта от някои подобрения.

⁹ Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Акт за цифровите услуги) (ОВ L 277, 27.10.2022 г., стр. 1 – 102).

¹⁰ Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

¹¹ Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

29) За тази цел някои съществуващи правила следва да бъдат изяснени. Това включва правилото за изчисляване на прага от 10 000 EUR на годишна база, определен в член 59в от Директива 2006/112/ЕО, под който доставките на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, извършени от установен в Съюза доставчик, който е установен само в една държава членка, може да продължат да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице, предоставящо тези далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги, или в която се намират тези стоки, когато започва тяхното изпращане или превоз. Член 59в от Директива 2006/112/ЕО следва да бъде изменен, за да се гарантира, че само вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, които се извършват от държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице, са включени в изчисляването на прага от 10 000 EUR, но не и дистанционните продажби, извършени от складови наличности на стоки в друга държава членка. Необходими са други незначителни изменения, за да се изяснят някои практически аспекти, като например предоставянето на уебсайт.

30) Директива 2006/112/ЕО следва също да бъде изменена, за да се поясни, че всички доставки на услуги от предприятия към потребители, предоставяни в рамките на Съюза от данъчно задължени лица, установени извън Съюза, попадат в обхвата на специалния режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Общността (режим извън Съюза), а не само доставките на услуги за установени в Съюза клиенти. След въвеждането на новите правила по отношение на ставките на ДДС с Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета¹² и с цел да се обхванат освобождаванията по член 151 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на доставките на стоки и услуги, наред с другото, под дипломатически или консулски режим и предназначени за някои други международни организации, необходимо е също така да се разшири обхватът на режимите за обслужване на едно гише съгласно дял XII, глава 6, от Директива 2006/112/ЕО, като се гарантира, че в обхвата на тези режими са включени доставките с нулева ставка и освободените от ДДС доставки. Освен това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде изменена, за да се изясни срокът, в който данъчно задълженото лице, което се ползва от специалните режими, може да направи промени в съответните справки-декларации за ДДС по трите съществуващи опростени режима: режима за обслужване на едно гише извън Съюза, режима за обслужване на едно гише в Съюза и режима за обслужване на едно гише при внос. Това разяснение ще позволи на данъчно задължените лица, регистрирани по режимите, да извършват корекции в съответните справки-декларации за ДДС до крайния срок за подаване на тези справки-декларации. Наред с това се пояснява, че корекции на предходни справки-декларации за ДДС се допускат само в справки-декларациите за ДДС за следващи данъчни периоди. И накрая, моментът на данъчното събитие по отношение на доставките по опростените режими за обслужване на едно гише в Съюза и обслужване на едно гише извън Съюза следва да бъде ясно уреден, за да се избегнат различия в прилагането на правилата между държавите членки.

¹² Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета от 5 април 2022 г. за изменение на директиви 2006/112/ЕО и (ЕС) 2020/285 по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност (ОВ L 107, 6.4.2022 г., стр. 1).

- 31) По принцип идентификация по ДДС се изисква във всяка държава членка, в която се извършват облагаеми сделки. Въпреки това, за да се намалят случаите, в които се изискват множество регистрации за целите на ДДС, с Директива (ЕС) 2017/2455 се въведеха редица мерки в Директива 2006/112/ЕО за свеждане до минимум на необходимостта от многократни регистрации за целите на ДДС. За да се намали в още по-голяма степен необходимостта от многократни регистрации за целите на ДДС, бяха набелязани редица допълнителни мерки в подкрепа на целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза. Поради това следва да бъдат установени правила, с които да се предвидят тези допълнителни мерки.
- 32) Наред с другите мерки, с Директива (ЕС) 2017/2455 се разшири обхватът на режима за съкратено обслужване на едно гише, като той се превърна в по-широк режим за обслужване на едно гише, включващ всички трансгранични доставки на услуги за данъчно незадължени лица, извършвани в Съюза, и всички вътреобщностни дистанционни продажби на стоки. По изключение електронните интерфейси, например пазарите и платформите, които започват да се смятат за считано за доставчик лице за определени доставки на стоки в рамките на Съюза, могат също да декларират определени вътрешни доставки на стоки по режима за обслужване на едно гише в Съюза. За да се подкрепи целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза, обхватът на режима за обслужване на едно гише в Съюза следва да бъде допълнително разширен, така че да включва други доставки на стоки, включително вътрешните доставки на стоки от предприятия към потребители в Съюза от данъчно задължени лица, които не са установени в държавата членка по потребление, като се гарантира, че не е необходимо предприятията да се регистрират за целите на ДДС във всяка държава членка, в която се осъществяват такива доставки на стоки за потребители.

- 33) ДДС обикновено се начислява и осчетоводява от доставчика на стоките или услугите. При определени обстоятелства обаче държавите членки могат да предвидят, че съгласно механизма за обратно начисляване получателят на доставката, а не доставчикът, е задължен да осчетоводи дължимия ДДС. За да се подкрепи допълнително целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза, следва да се установят правила за задължителното прилагане на механизма за обратно начисляване в случаите, когато доставчиците не са установени и не са идентифицирани за целите на ДДС в държавата членка, в която е дължим ДДС. Когато извършват доставки на стоки или услуги на лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, в която доставката подлежи на облагане, тези доставчици следва да прилагат обратното начисляване. За целите на контрола такива доставки следва да се отчитат в обобщената декларация. В допълнение към задължителното използване държавите членки могат да прилагат механизма за обратно начисляване и за доставки от неустановени търговци, които доставят стоки или услуги на клиент, независимо от неговия статус. Въпреки това, доставките, които подлежат на режима за облагане на маржа на печалбата, предвиден в дял XII, глава 4 от Директива 2006/112/ЕО, са изключени от обхвата на механизма за обратно начисляване.
- 34) [заличава се]
- 35) [заличава се]

36) С Директива (ЕС) 2017/2455 се въведе специфично опростяване в Директива 2006/112/ЕО – режимът за обслужване на едно гише при внос, което има за цел да намали регулаторната тежест на ДДС, свързана с вноса на определени стоки с ниска стойност за потребители в Съюза. За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на Директива 2006/112/ЕО, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за да подсигури по-добре правилното използване и процеса на проверка на идентификационните номера по ДДС с оглед на режима за обслужване на едно гише при внос за целите на освобождаването, предвидено в посочената директива. Това оправомощаване следва да позволи на Комисията да приеме акт за изпълнение за въвеждане на специални мерки за предотвратяване на определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци. Тези специални мерки включват, наред с другото, свързване на уникалния номер на пратката с идентификационния номер по ДДС с оглед на режима за обслужване на едно гише при внос. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹³, и за тази цел комитетът следва да бъде комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴.

¹³ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

¹⁴ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

- 37) Регистрацията за целите на ДДС на даден доставчик се изисква, когато този доставчик не е идентифициран за целите на ДДС в държавата членка, в която се дължи ДДС. По-специално прехвърлянето на собствени стоки на данъчно задължено лице в друга държава членка, наред с другото, за целите на дейността на това лице, свързана с електронната търговия, поражда необходимост от регистрация в държавите членки, от които и към които се прехвърлят стоките. В съответствие с целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза следва да се намалят още повече случаите, в които се изискват многократни регистрации за целите на ДДС, като се предвиди прилагането на нов режим в рамките на режимите за обслужване на едно гише, който е специално предназначен да опрости задълженията във връзка със спазване на изискванията за ДДС, що се отнася до определени прехвърляния на собствени стоки. Освен това, когато прехвърлянето на собствени стоки се извършва от данъчно задължено лице от името на друго данъчно задължено лице и доколкото прехвърлянето не се извършва по изрично искане на второто, първото е длъжно да съобщи определена информация относно прехвърлянето на собственика на тези стоки.
- 38) В Директива 2006/112/ЕО се предвижда опростено третиране за целите на ДДС на стоките, прехвърлени под режима на складиране на стоки до поискване от клиента, когато са изпълнени определени предписани условия. Тъй като обхватът на опростения режим за обслужване на едно гише за прехвърляния на собствени стоки е широк и включва трансграничното движение на стоки, които понастоящем са обхванати от режима на складиране на стоки до поискване от клиента съгласно член 17а от посочената директива, е необходимо този режим да бъде постепенно премахнат, като в Директива 2006/112/ЕО се включи крайна дата преди пълното премахване на разпоредбите за складиране на стоки до поискване от клиента. Поради това 30 юни 2028 г. следва да бъде определен като крайна дата, след която вече няма да е възможно да се прилага нов режим на складиране на стоки до поискване от клиента. По отношение на режимите на складиране на стоки до поискване от клиента, започнали на 30 юни 2028 г. или преди това, следва да продължат да се прилагат съответните условия, включително 12-месечният срок за прехвърляне на собствеността върху тези стоки на предвидения купувач. Успоредно с включването на тази нова крайна дата следва да се вмъкне нов параграф в разпоредбите, отнасящи се до режима на складиране на стоки до поискване от клиента, за да се гарантира, че този режим ще престане да се прилага на 30 юни 2029 г., тъй като той вече няма да е нужен след тази дата.

- (38a) С оглед на различаващите се практики в държавите членки по отношение на идентифицирането на данъчно задължените лица е целесъобразно да се предвиди по-дълъг срок за влизане в сила на правилото за считаното за доставчик лице, за да се гарантира плавен преход към новото правило.
- 39) [заличава се]
- 40) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи¹⁵ в обосновани случаи държавите членки се задължават да приложат към съобщението за мерките за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- 41) Доколкото целите на настоящата директива, а именно въвеждането на системата на ДДС в ерата на цифровите технологии, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради необходимостта от хармонизиране и насърчаване на използването на изискванията за цифрово отчитане, от подобряване на третирането на платформите по отношение на ДДС и от намаляване на случаите, в които от дадено предприятие се изисква да се регистрира в други държави членки, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- 42) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 0

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от влизането в сила на настоящата директива

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

¹⁵ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(0) В член 143 се вмъква следният параграф:

„1а. За целите на освобождаването, предвидено в параграф 1, буква ва), Комисията приема акт за изпълнение, за да въведе специални мерки за предотвратяване на определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци, наред с другото чрез свързване на уникалния номер на пратката със съответстващия идентификационен номер по ДДС, посочен в член 369р.

Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011*, като за тази цел комитет е комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010.“;

1) В член 218 се вмъква следният параграф:

„2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат, в съответствие с условията, които биха могли да определят, да наложат на данъчно задължените лица, установени на тяхна територия, задължението да издават електронни фактури за доставки на стоки и услуги на тяхна територия, различни от посочените в член 262.“;

2) В член 232 се вмъква следният параграф:

„2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки, които упражняват възможността за избор, предвидена в член 218, параграф 2, могат да предвидят, че използването на електронни фактури, издадени от данъчно задължени лица, установени на тяхна територия, не е обвързано с приемането от получателя, установен на тяхна територия.“

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2027 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

(0) В член 14а параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставките на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на каквото и да било друго данъчно незадължено лице, се счита, че стоките е получило и доставило самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката.

Най-късно до 1 юли 2027 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета, въз основа на информацията, получена от държавите членки, доклад за оценка на функционирането на правилото за считаното за доставчик лице и, когато е целесъобразно, представя законодателно предложение за неговото допълнително разширяване.“;

1) Член 17а се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) стоките са изпратени или превозени от данъчно задължено лице или от трето лице от негово име на 30 юни 2028 г. или преди това до друга държава членка с оглед доставка на посочените стоки там — на по-късен етап и след пристигането им — на друго данъчно задължено лице, което има право да придобие собствеността върху тези стоки в съответствие със съществуващо споразумение между двете данъчно задължени лица;“;

б) добавя се следният параграф:

„8. Настоящият член престава да се прилага на 30 юни 2029 г.“;

2) В дял V заглавието на глава 3а се заменя със следното:

„ГЛАВА 3а

Праг за данъчно задължени лица, извършващи някои доставки на стоки, обхванати от член 33, буква а), и някои доставки на услуги, обхванати от член 58“;

3) Член 59в се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) услугите се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживееене в държава членка, различна от държавата членка по буква а), или стоките се изпращат или превозват от държавата членка, посочена в буква а), до друга държава членка; и“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавата членка, посочена в параграф 1, буква а), предоставя на данъчно задължените лица, извършващи доставки, допустими съгласно посочения параграф, правото да изберат мястото на доставка да бъде определено в съответствие с член 33, буква а) и член 58, което право при всички случаи се запазва в течение на две календарни години.

Възможността, посочена в първа алинея от настоящия параграф, се счита за упражнена от данъчно задължени лица, регистрирани по специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3.“;

- 4) Член 66 се заменя със следното:

„Член 66

„1. Чрез дерогация от членове 63, 64 и 65 държавите членки могат да предвидят, че ДДС става изискуем по отношение на някои сделки или за някои категории данъчно задължени лица в някой от следните моменти:

- а) не по-късно от момента на издаване на фактурата;
- б) не по-късно от момента на получаване на плащането;
- в) ако не е издадена фактура или ако фактурата е издадена на по-късна дата, в рамките на определен срок, не по-късно от изтичането на срока за издаване на фактури, наложен от държавите членки съгласно член 222, втора алинея, или когато държавата членка не е наложила такъв срок, в рамките на определен срок от датата на данъчното събитие.

„2. Дерогацията, предвидена в параграф 1, не се прилага за следните доставки:

- а) доставките на услуги, обхванати от специалния режим, посочен в дял XII, глава 6, раздел 2, когато тези доставки се извършват от данъчно задължено лице, на което е разрешено да използва този специален режим в съответствие с член 359;
- б) доставките, обхванати от специалния режим, посочен в дял XII, глава 6, раздел 3, когато тези доставки се извършват от данъчно задължено лице, на което е разрешено да използва този режим в съответствие с член 369б;
- в) доставките на услуги, по отношение на които ДДС е платим от клиента съгласно член 196;
- г) доставките или прехвърлянията на стоки, посочени в член 67.“;

5) В член 167а първата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки могат да предвидят в рамките на незадължителен режим, че правото на приспадане за данъчно задължено лице, чийто ДДС става изискуем единствено в съответствие с член 66, параграф 1, буква б), се отлага до момента, в който ДДС върху доставените на това лице стоки или услуги се плати на доставчика.“;

6) [заличава се]

7) [заличава се]

8) В член 226,

точка 7а се заменя със следното:

„7а) когато ДДС става изискуем при получаване на плащането в съответствие с член 66, параграф 1, буква б), а правото на приспадане възниква, когато подлежащият на приспадане данък става изискуем, вписване „касова отчетност“.“

9) [заличава се]

10) Член 237 се заличава;

11) Член 359 се заменя със следното:

„Член 359

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, предоставящо услуги на данъчно незадължено лице, да използва този специален режим. Този специален режим се прилага по отношение на всички услуги, предоставяни в рамките на Общността.“;

11а) в член 361, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) електронен адрес, включително уебсайтове, когато има такива;“;

11б) Член 368 се заменя със следното:

„Член 368

Данъчно задълженото лице, неустановено в рамките на Общността, ползващо този специален режим, не може по отношение на услугите, обхванати от този специален режим, да приспада ДДС, начислен в държавата членка по потребление съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО, на въпросното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива. Член 2, параграф 2 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки и услуги, използвани за целите на доставката на услуги, обхванати от този специален режим.

Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано за целите на ДДС в държава членка за други дейности извън обхвата на специалния режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от специалния режим, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250 от настоящата директива.“;

11в) вмъква се следният член:

„Член 369аа

Доставката на газ чрез система за природен газ, разположена на територията на Общността, или чрез мрежа, свързана с такава система, доставката на електроенергия или на топлинна или хладилна енергия чрез топлофикационни или охладителни мрежи, съгласно условията, определени в член 39, когато тези доставки са направени в полза на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице от данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка, в която стоките подлежат на облагане с ДДС, за целите на прилагането на член 369б се счита за вътреобщностна дистанционна продажба на стоки до 1 юли 2028 г.“;

12) В член 369й първата алинея се заменя със следното:

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може, по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от специалния режим, да приспада ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграф 2 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки и услуги, използвани за целите на доставката на услуги, обхванати от този специален режим.“;

12а) В член 369м се вмъква следният параграф:

„1а. Параграф 1 не се прилага за данъчнозадължени лица, които подлежат на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 1, раздел 2.“;

12б) Член 369п се изменя, както следва:

а) В параграф 1 буква в) се заменя със следния текст:

„в) електронен адрес и уебсайтове, когато има такива;“;

б) В параграф 3 буква в) се заменя със следния текст:

„в) електронен адрес и уебсайтове, когато има такива;“;

13) В член 369ц първа алинея се заменя със следното:

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може, по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от специалния режим, да приспада ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграф 2 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки и услуги, използвани за целите на доставката на стоки, обхванати от този специален режим.“;

Член 2

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 юли 2028 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) [заличава се]
- 2) [заличава се]
- 3) вмъква се следният член:

„Член 28а

„1. Независимо от член 28, се счита, че данъчно задължено лице, което улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например платформа, портал или други подобни средства, доставката в рамките на Съюза на услуги за краткосрочно настаняване под наем, а именно непрекъснатото настаняване под наем на едно и също лице за максимален срок от 30 нощувки или услуги за пътнически превоз чрез автомобилен транспорт, е получило и доставило самото то тези услуги, освен ако лицето, предоставящо посочените услуги:

- а) предоставя на данъчно задълженото лице, улесняващо доставката, своя идентификационен номер по ДДС, издаден в държавата членка, в която се извършва доставката, или идентификационния номер, определен за него в съответствие с член 362 или член 369г; и
- б) декларира пред данъчно задълженото лице, улесняващо доставката, че ще начисли дължимия ДДС върху тази доставка.“;

„2. За целите на параграф 1 услуги за пътнически превоз чрез автомобилен транспорт означава частта от услугата, извършвана между две точки на Съюза.

2а. Параграф 1 не се прилага за доставки, извършвани по специалния режим съгласно дял XII, глава 3.

„3. Държавите членки могат да изискват данъчно задълженото лице, улесняващо доставката, да валидира идентификационния номер по ДДС, посочен в параграф 1, буква а), като използва подходящите средства, установени в съответствие с националното право.

„4. Независимо от параграф 1, държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 доставките на услуги за краткосрочно настаняване под наем, услуги за пътнически превоз чрез автомобилен транспорт или и двете, които се извършват на тяхна територия по специалния режим съгласно дял XII, глава 1, раздел 2.

„5. Когато държава членка е използвала възможността по параграф 4, тя информира Комитета по ДДС за това. Комисията публикува изчерпателен списък на държавите членки, които са се възползвали от тази възможност.

„6. До 1 юли 2033 г. Комисията представя на Съвета доклад за оценка на действието на настоящия член и прилагането на правилата за ДДС по отношение на услугите за улесняване, включително въздействието върху функционирането на вътрешния пазар, ефективността на събирането на ДДС и, ако счита за необходимо, прави подходящо законодателно предложение.“;

- 4) [заличава се]
- 5) [заличава се]
- 6) вмъква се следният член:

„Член 46а

Мястото на доставка на услугата за улесняване, предоставяна на данъчно незадължено лице чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, е мястото, където се осъществява основната сделка в съответствие с настоящата директива.

- 7) В член 135, параграф 2 се вмъква следната буква:

„аа) независимо от буква а), непрекъснатото настаняване под наем на едно и също лице за максимален срок от 30 нощувки има функция, подобна на хотелиерството, и подлежи на спазване на критерии, условия и ограничения, които се определят от държавите членки;“;

- 7а) В член 135 се добавя следният параграф:

„3. Преди 1 юли 2028 г. държавите членки съобщават на Комитета по ДДС текста на основните разпоредби от националното законодателство, в които посочват критериите, условията и ограниченията, свързани с член 135, параграф 2, буква аа).

До 31 декември 2028 г. въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, както е посочено в първа алинея, Комисията публикува изчерпателен списък, в който се посочват критериите, условията и ограниченията, които държавите членки определят по отношение на член 135, параграф 2, буква аа).“;

- 8) [заличава се]
- 9) вмъква се следният член:

„Член 136б

Когато за данъчно задължено лице се счита, че е получило и доставило услуги в съответствие с член 28а, държавите членки освобождават доставката на тези услуги, по която получател е това данъчно задължено лице.“;

- 9а) в член 138, параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) доставката на стоки, състояща се от прехвърляне на друга държава членка, която би имала право на освобождаванията съгласно параграф 1 и букви а) и б), ако е била извършена от името на друго данъчно задължено лице. Параграф 1, буква б) не се прилага за прехвърляния, декларирани по специалния режим съгласно дял XII, глава 6, раздел 5.“;

- 10) [заличава се]
- 11) вмъква се следният член:

„Член 172а

Когато се счита, че данъчно задължено лице е получило и доставило услуги в съответствие с член 28а, тези доставки не засягат правото на приспадане на това данъчно задължено лице, независимо дали ДДС подлежи на приспадане за тези доставки.“;

12) Член 194 се заменя със следното:

„Член 194

1. а) Без да се засягат членове 195 и 196, когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено и не е идентифицирано за целите на ДДС чрез индивидуален идентификационен номер по ДДС, посочен в член 214, в държавата членка, в която е длъжим ДДС, данъчно задълженото лице – платец на ДДС, е лицето, на което се доставят стоките или услугите, ако това лице вече е идентифицирано за целите на ДДС в тази държава членка.

б) Освен това, когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е длъжим ДДС, държавите членки могат в съответствие с определените от тях условия да предвидят, че лицето – платец на ДДС, е лицето, на което се доставят стоките и услугите.
- „2. Параграф 1 от настоящия член не се прилага за доставка на стоки, извършена от данъчно задължен дилър съгласно определението в член 311, параграф 1, точка 5, когато стоките подлежат на облагане с ДДС в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 4, раздел 2 от настоящата директива.“;

13) В член 222 първата алинея се заменя със следното:

„За доставките на стоки, извършени в съответствие с посочените в член 138 условия, или за доставките на стоки или услуги, за които съгласно членове 194 и 196 ДДС е платим от клиента, фактура се издава не по-късно от петнадесетия ден от месеца, следващ този, през който е възникнало данъчното събитие.“;

13а) В член 226 точка 4 се заменя със следното:

„4. идентификационният номер по ДДС на клиента, посочен в член 214, под който клиентът е получил доставка на стоки или услуги, по отношение на които е платец на ДДС, или е получил доставка на стоки съгласно член 138, освен когато се използва специалният режим по дял XII, глава 6, раздел 5;“;

14) Член 242а се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката в рамките на Съюза на услуги за краткосрочно настаняване под наем или на услуги за пътнически превоз чрез автомобилен транспорт, и не се счита, че това лице е получило и доставило самото то тези услуги съгласно член 28а, данъчно задълженото лице, което улеснява доставката, е длъжно да води регистър на тези доставки. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавите членки, в които тези доставки са облагаеми, да проверят дали ДДС е бил начислен правилно.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. При поискване данни от регистъра по параграфи 1 и 1а се предоставят по електронен път на съответните държави членки.

Държавите членки могат да продължат да изискват данни от регистрите да се предоставят редовно и систематично до предоставянето на автоматизиран достъп до регистрите.

Тези регистри се съхраняват за срок от 10 години от края на годината, през която е била извършена сделката.“;

14а) Вмъква се следният член:

„Член 242б

Когато данъчно задължено лице прехвърля стоки на друга държава членка в съответствие с член 17, параграф 1 от името на данъчно задължено лице, първото данъчно задължено лице информира второто най-късно при превоза или изпращането на стоките, че стоките му се прехвърлят или ще бъдат прехвърлени, ако прехвърлянето не се извършва по изрично искане на второто данъчно задължено лице.

15) В член 262 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) придобиващите лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки в съответствие с условията, посочени в член 138, параграф 1 и член 138, параграф 2, буква в), освен когато се използва специалният режим, посочен в дял XII, глава 6, раздел 5;“;

б) буква в) се заменя със следното:

„в) данъчно задължените лица и данъчно незадължените юридически лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които посоченото данъчно задължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, е доставило стоки или услуги, различни от стоките или услугите, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема, за които получателят дължи плащане на данъка съгласно членове 194 и 196, доколкото клиентът е идентифициран за целите на ДДС.“;

15а) В член 288, първи параграф точка 3 се заменя със следното:

„3. стойността на сделките, които са освободени от данък съгласно член 136а, член 136б, членове 146 – 149 и членове 151, 152 и 153;“;

16) В член 306 се добавя следният параграф:

„3. Специалният режим, посочен в параграф 1 от настоящия член, не се прилага за доставки, извършени съгласно член 28а.“;

17) В дял XII заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„ГЛАВА 6

Специални режими за данъчно задължени лица, доставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни доставки на стоки или прехвърляния на собствени стоки“;

18) Член 365 се заменя със следното:

„Член 365

В справка-декларацията за ДДС се посочва индивидуалният идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС – общата стойност без ДДС на доставките на услуги, обхванати от този специален режим, за които данъчното събитие е настъпило през данъчния период, както и общият размер съобразно ставката на съответния ДДС. В справка-декларацията се посочват също приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС, според случая.

Когато се изискват изменения в справка-декларацията за ДДС до датата, на която се изисква тази справка-декларация за ДДС да бъде подадена в съответствие с член 364, измененията се включват в справка-декларацията за ДДС.

Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС за предходен данъчен период след датата, на която справка-декларацията за ДДС е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 364, тези изменения се включват в справка-декларацията за ДДС за последващ данъчен период в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация за ДДС е трябвало да бъде подадена съгласно член 364. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“;

19) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Раздел 3

Специален режим за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, за някои доставки на стоки на територията на държава членка, извършени от данъчно задължено лице, и за някои услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“;

19а) Член 369а се изменя, както следва:

(а) точка 2 се изменя, както следва:

i) третата алинея се заменя със следното:

„Когато данъчно задължено лице не е установило стопанската си дейност в Общността и няма постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или превозът на стоките. При доставка на стоки без изпращане или превоз на стоките или ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка или е в съответствие с член 37 или 39, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която се извършва доставката. Когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или превозът на стоките или в която се извършва доставката, данъчно задълженото лице посочва коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години;“;

ii) добавя се следната алинея:

„Държавата членка по идентификация за този специален режим обаче е същата като за специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 5, когато лицето е регистрирано по този режим.“;

б) точка 3 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) при доставка на стоки без изпращане или превоз на стоките или ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице – тази държава членка;“;

ii) добавя се следната буква:

„г) при доставка на стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на друго данъчно незадължено лице – държавата членка, в която се счита, че се извършва доставката;“;

20) [заличава се]

21) Член 369б се заменя със следното:

„Член 369б

Държавите членки разрешават на следните данъчно задължени лица, различни от тези, които извършват единствено освободени доставки на стоки и услуги, които не дават право на приспадане, да използват този специален режим:

- а) данъчно задължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;
- б) данъчно задължено лице, улесняващо доставката на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2 без изпращане или превоз, или ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка;
- в) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, доставящо услуги на данъчно незадължено лице;

- г) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка, в която стоките подлежат на облагане с ДДС, доставящо стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39 на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- д) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка, в която стоките подлежат на облагане с ДДС, доставящо стоки без изпращане или превоз, или ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка, на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- е) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка, на което се прехвърлят стоки съгласно специалния режим, установен в дял XII, глава 6, раздел 5, когато тези стоки подлежат на облагане с ДДС в съответствие с членове 16, 18 и 26 или когато се изисква корекция на приспадането в съответствие с дял X, глава 5.

Този специален режим се прилага за всички допустими доставки в Общността, извършвани от съответното данъчно задължено лице.“;

22) Член 369ж се заменя със следното:

„Член 369ж

1. В справка-декларацията за ДДС се указва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369г, и за всяка държава членка по потребление – общата стойност без ДДС, и според случая, приложимите ставки на ДДС, общият размер съобразно ставката на съответния ДДС и общият дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, за които данъчното събитие е възникнало през данъчния период:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;
- б) доставките на услуги;
- в) доставките на стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- г) доставките на стоки, включително от данъчно задължено лице, улесняващо тези доставки в съответствие с член 14а, параграф 2, без изпращане или превоз, или ако изпращането или превозът започва и завършва в една и съща държава членка, в която тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;

- д) доставките на стоки и услуги в съответствие с членове 16, 18 и 26 след прехвърляне на собствени стоки по специалния режим, установен в дял XII, глава 6, раздел 5.

Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 5 от настоящия член.

„2. Когато стоките се доставят без изпращане или превоз или когато се изпращат или превозват във или от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност без ДДС, и според случая, приложимите ставки за ДДС, общия размер съобразно ставката на съответния ДДС и общия дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, за всяка държава членка, в която или от която такива стоки се изпращат или превозват:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;
- б) доставките на стоки, включително от данъчно задължено лице, улесняващо тези доставки в съответствие с член 14а, параграф 2, когато изпращането или превозът започва и завършва в една и съща държава членка, в която тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- в) доставките на стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;

- г) доставките на стоки и услуги в съответствие с членове 16, 18 и 26 след прехвърляне на собствени стоки по специалния режим, установен в дял XII, глава 6, раздел 5.

Във връзка с доставките, посочени в настоящия параграф, справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, от която тези стоки са изпратени или в която те са превозени, ако са налични.

Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки по потребление.

„3. Когато данъчно задълженото лице, предоставящо услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекти, различни от тези в държавата членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията по ДДС включва и общата стойност без ДДС, и според случая, приложимите ставки за ДДС, общия размер съобразно ставката на съответния ДДС и общия размер на дължимия ДДС за тези доставки за всяка държава членка, в която това данъчно задължено лице има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.

„4. Когато се изисква корекция на приспадането за стоки, които са били прехвърлени в съответствие със специалния режим по дял XII, глава 6 раздел 5, справка-декларацията за ДДС включва съответните фактори, довели до корекцията, и дължимия ДДС, а за дълготрайните активи – началната дата на периода на корекция, който започва след прехвърлянето.

„5. Когато се изискват изменения в справка-декларацията за ДДС до датата, на която се изисква тази справка-декларация за ДДС да бъде подадена в съответствие с член 369е, измененията се включват в справка-декларацията за ДДС.

Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС за предходен данъчен период след датата, на която справка-декларацията е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 369е, тези изменения се включват в справка-декларацията за ДДС за последващ данъчен период в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация е трябвало да бъде подадена съгласно член 369е. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.

„6. За целите на настоящия член справка-декларацията за ДДС не включва освободените доставки на стоки и услуги, които не дават право на приспадане.“;

23) [заличава се]

24) Член 369п се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„д) статус на данъчно задължено лице, за което се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 1.“;

б) в параграф 3 се добавя следната буква:

„е) статус на данъчно задължено лице, за което се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 1.“;

25) [заличава се]

26) Член 369у се заменя със следното:

„Член 369у

„1. В справка-декларацията за ДДС се посочва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369р, и за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС – общата стойност без ДДС на дистанционните продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, за които ДДС е станал изискуем през данъчния период, както и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. В справка-декларацията се посочват също приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС, според случая.

„2. Когато се изискват изменения в справка-декларацията за ДДС до датата, на която се изисква тази справка-декларация за ДДС да бъде подадена в съответствие с член 369т, измененията се включват в справка-декларацията за ДДС.

Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС за предходен данъчен период след датата, на която справка-декларацията за ДДС е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 369т, тези изменения се включват в справка-декларацията за ДДС за последващ данъчен период в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация за ДДС е трябвало да бъде подадена съгласно член 369т. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“;

27) В дял XII, глава 6 се вмъква следният раздел:

„Раздел 5

Специален режим за прехвърляне на собствени стоки

Член 369ча

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на общностното право, се прилагат следните определения:

- 1) „прехвърляне на собствени стоки“ означава прехвърлянето на стоки в друга държава членка в съответствие с член 17, параграф 1 и не включва прехвърляния на стоки, по отношение на които няма пълно право на приспадане в тази държава членка.
- 2) „държава членка по идентификация“ означава държавата членка, на чиято територия данъчно задълженото лице е установило своята стопанска дейност или, ако това данъчно задължено лице не е установило своята стопанска дейност в Общността, държавата членка, в която това данъчно задължено лице има постоянен обект.

Ако данъчно задълженото лице не е установило стопанската си дейност в Общността, но има повече от един постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години.

Когато данъчно задължено лице не е установило стопанската си дейност в Общността и няма постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или превозът на стоките. Когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или превозът на стоките, данъчно задълженото лице посочва коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години.

Държавата членка по идентификация за този специален режим обаче е същата като за специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3, когато лицето е регистрирано по този режим.“;

Член 369чб

Държавите членки разрешават на всички данъчно задължени лица, извършващи прехвърляне на собствени стоки, да използват този специален режим.

Този специален режим се прилага за всички прехвърляния на собствени стоки, извършени от данъчно задължено лице, регистрирано по този специален режим.

Член 369чв

Данъчно задълженото лице информира държавата членка по идентификация кога това данъчно задължено лице започва и преустановява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или когато променя тези дейности по такъв начин, че това данъчно задължено лице вече не отговаря на условията, необходими за ползването на този специален режим. Посоченото данъчно задължено лице съобщава тази информация по електронен път.

Член 369чг

За облагаемите сделки, извършвани по този специален режим, данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се идентифицира за целите на ДДС само в държавата членка по идентификация. За тази цел държавата членка използва индивидуалния идентификационен номер по ДДС, който вече е определен за данъчно задълженото лице по отношение на задълженията му в съответствие с вътрешната система.

Член 369чд

Държавата членка по идентификация изключва данъчно задължено лице от специалния режим във всеки от следните случаи:

- а) ако това данъчно задължено лице съобщи на държавата членка по идентификация, че вече не извършва прехвърляния на собствени стоки, обхванати от този специален режим;
- б) ако по друг начин може да се приеме, че облагаемите дейности на това данъчно задължено лице, обхванати от този специален режим, са преустановени;
- в) ако това данъчно задължено лице вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим;
- г) ако това данъчно задължено лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.

Член 369че

Данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всеки месец, независимо от това дали са били извършени прехвърляния на стоки, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.

Член 369чж

„1. Справка-декларацията за ДДС указва идентификационния номер по ДДС, посочен в член 369чг, а за всяка държава членка, за която се изпращат или прехвърлят стоките, общата стойност без ДДС на прехвърлянията, обхванати от този специален режим, за които данъчното събитие е настъпило през данъчния период.

Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 3.

„2. Когато стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност без ДДС на прехвърлянията, обхванати от този специален режим, за всяка държава членка, от която се изпращат или превозват стоките.

Справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени, ако са налични. Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки, до които се изпращат или превозват стоките.

„3. Когато са необходими изменения в справка-декларацията за ДДС до датата, на която тази справка-декларация за ДДС трябва да бъде подадена в съответствие с член 369че, измененията се включват в справка-декларацията за ДДС.

Когато са необходими изменения в справка-декларацията за ДДС за предходен данъчен период след датата, на която справка-декларацията за ДДС е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 369че, тези изменения се включват в справка-декларацията за ДДС за последващ данъчен период в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация за ДДС е трябвало да бъде подадена съгласно член 369че. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка, до която и от която се изпращат или превозват стоките, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.

Член 369чз

„1. Справка-декларацията за ДДС се изготвя в евро.

Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискат справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута.

Ако за доставките са използвани други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, прилага обменния курс, приложим в последния ден от данъчния период.

„2. Конвертирането се извършва по обменния курс на Европейската централна банка за същия ден или – ако няма публикуван курс за този ден – по курса за следващия ден.

Член 369чи

За целите на този специален режим вътреобщностното придобиване на стоки в държавата членка, в която се изпращат или превозват стоките, е освободено от облагане.

Независимо от член 214, параграф 1, вътреобщностното придобиване на стоки, посочено в първа алинея, не поражда задължение за регистрация в съответствие с посочения член.

За целите на членове 16, 18, 26, 185 – 189 и 192 освобождаването, посочено в първа алинея, се счита за упражняване на пълно право на приспадане на ДДС, който би бил дължим, ако това освобождаване не е приложимо.

Член 369чй

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може да декларира по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС за този специален режим ДДС, подлежащ на приспадане съгласно член 168 от настоящата директива в държавите членки, до които или от които се изпращат или превозват стоките. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграф 2 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки и услуги, използвани за целите на прехвърлянията на собствени стоки, обхванати от този специален режим.

Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано в държава членка за дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на стоките или услугите, които са му доставени в тази държава членка, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250.

Член 369чк

„1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистър на прехвърлянията на собствени стоки, обхванати от този специален режим. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавите членки, от които и до които се изпращат или превозват стоките, да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.

„2. При поискване регистърът по параграф 1 се предоставя по електронен път на държавата членка, от която и до която се изпращат или превозват стоките, както и на държавата членка по идентификация.

Този регистри се съхраняват за срок от 10 години, считано от 31 декември на годината, през която е извършено прехвърлянето на собствени стоки.“

Член 3

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 юли 2029 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 243 параграф 3 се заличава.
- 2) В член 262 параграф 2 се заличава.

Член 4

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 юли 2030 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

(1) В член 42 буква б) се заменя със следното:

„б) лицето, придобиващо стоките, е спазило задълженията, предвидени в дял XI, глава 6, раздел 1, свързани с предаването на данни за вътреобщностните придобивания на стоки.“;

(2) В член 138 параграф 1а се заменя със следното:

„1а. Освобождаването, предвидено в параграф 1 от настоящия член, не се прилага, когато доставчикът не е спазил задължението, предвидено в членове 262 и 263, да съобщи данните за вътреобщностните сделки или когато предадените данни не съдържат точната информация относно доставката, както се изисква съгласно член 264, освен ако доставчикът може надлежно да обоснове всички пропуски по удовлетворителен за компетентните органи начин.“;

2а) В член 168 се добавя следният параграф:

„Когато сделката подлежи на задълженията за отчитане, предвидени в член 271а, параграф 1, държавите членки могат, в съответствие с определените от тях условия, да предвидят, че клиентът има право да приспадне или възстанови дължимия или платения ДДС само когато притежава електронна фактура, издадена в съответствие с изискванията, определени в член 218, параграф 3.“;

2б) Член 217 се заменя със следното:

„Член 217

За целите на настоящата директива „електронна фактура“ означава фактура, която съдържа информацията, изисквана съгласно настоящата директива, и която, поне по отношение на данните, включени в членове 262 и 271б, е издадена, предадена и получена в структуриран електронен формат, който позволява нейната автоматична и електронна обработка.

3) Член 218 се заменя със следното:

„Член 218

„1. Електронните фактури, документи или съобщения на хартиен носител или в електронен формат, различен от електронна фактура, отговарят на условията, определени в настоящата глава, за да бъдат приети като фактури.

„2. За целите на настоящата директива фактурите се издават в във вид на електронни фактури. Държавите членки обаче могат да приемат документи или съобщения на хартиен носител или в електронен формат, различен от електронна фактура, за сделки, които не подлежат на задълженията за отчитане, предвидени в дял XI, глава 6.

„3. Електронните фактури отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*. Държавите членки могат да разрешат използването на други стандарти за електронни фактури, свързани с доставки на стоки и услуги на тяхна територия, различни от посочените в член 262.

„4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че електронните фактури, издадени от данъчно задължени лица:

- съдържат информацията, изисквана съгласно настоящата директива;
- отговарят на изискваните технически стандарти за електронно фактуриране, посочени в параграф 3.

„5. Държавите членки разрешават на данъчно задълженото лице, издаващо фактурата, или на трето лице, действащо от негово име и за негова сметка, да спазва мерките, предвидени в параграф 4.

Държавите членки могат също така да разрешат използването на публичен портал, доколкото той е достъпен.

*Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки (ОВ L 133, 6.5.2014 г., стр. 1).“;

4) В член 222 първата алинея се заменя със следното:

„За доставките на стоки, извършени в съответствие с посочените в член 138 условия, или за доставките на стоки или услуги, за които съгласно членове 194, 195, 196 и 197 ДДС е платим от клиента, фактура се издава не по-късно от 10 дни след данъчното събитие.

В случай на авансово плащане преди извършването на доставките на стоки или услуги, за които съгласно членове 194, 195, 196 и 197 ДДС е платим от клиента, фактура се издава не по-късно от 10 дни след получаването на авансовото плащане.“;

- 5) Член 223 се изменя, както следва:

„Член 223

Държавите членки дават право на данъчно задълженото лице да издава сборни фактури, които отразяват подробно няколко отделни доставки на стоки или услуги, при условие че ДДС върху доставките, отразени в сборната фактура, става изискуем през същия календарен месец.

За доставките на стоки и услуги, посочени в член 222, сборните фактури се издават не по-късно от 10 дни след края на календарния месец, за който се отнася сборната фактура.

Държавите членки могат да изключат възможността за издаване на сборни фактури в някои чувствителни към измами сектори. Държавите членки информират Комитета по ДДС за изключенията, които са приложили.“;

- 6) Член 226 се изменя, както следва:

- а) точка 11а се заменя със следното:

„11а) когато клиентът е платец на ДДС, вписване „обратно начисляване“; а при доставка на стоки, за които получателят дължи плащане на данъка съгласно член 197 – и обозначението „триъгълна сделка;“;

б) добавят се следните точки 16 и 17:

„16) в случай на коригираща фактура, както е посочено в член 219, последователният номер, който идентифицира коригираната фактура, както е посочено в точка 2;

17) номера(та) на банковата(ите) сметка(и) или номера(та) на виртуалната(ите) сметка(и) на доставчика или друг(и) идентификатор(и), който(които) недвусмислено идентифицира(т) сметката(ите) на доставчика, по която(които) получателите на фактурата могат да платят тази фактура.“;

ба) Член 232 се заменя със следното:

„Член 232

Издаването на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице на електронна фактура, която отговаря на европейския стандарт за електронно фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС, не е обвързано с изискване за приемане от получателя. Държавите членки обаче могат да обвържат фактурите, които отговарят на този стандарт, с изискване за приемане от получателя за сделки, които не подлежат на задълженията за отчитане, предвидени в дял XI, глава 6, когато тази държава членка се е възползвала от възможността, предвидена в член 218, параграф 2.

Издаването на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице на електронна фактура, която отговаря на друг стандарт, или на фактури в електронен формат, различен от електронна фактура, е обвързано с изискване за приемане от получателя. Въпреки това държавите членки, които са се възползвали от възможността по член 218, параграф 3, могат да предвидят, че електронните фактури, отговарящи на други стандарти, не са обвързани с изискване за приемане от получателя, установен на тяхна територия.

Държавите членки, които са се възползвали от възможността, предвидена в член 221, параграф 1, могат да обвържат издаването на електронни фактури или фактури в електронен формат, различен от електронна фактура, с изискване за приемане от клиента.“;

6б) В член 233, параграф 2 уводната част се изменя, както следва:

„Освен чрез вида контрол на стопанската дейност, описан в параграф 1, следните примери представляват примери за технологии, които гарантират автентичността на произхода и целостта на съдържанието на електронна фактура или на документите или съобщенията в електронен формат, различен от електронна фактура.“;

6в) Член 235 се заменя със следното:

„Член 235

Държавите членки могат да установят специални условия за електронните фактури или документите или съобщенията в електронен формат, различен от електронна фактура, издадени във връзка със стоки или услуги, доставени на тяхната територия от държава, с която няма правни инструменти за взаимна помощ, сходна по обхват с предвидената в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕО) № 1798/2003.“;

- 6г) Член 236 се заменя със следното:

„Член 236

Когато партии от няколко електронни фактури или документи или съобщения в електронен формат, различен от електронна фактура, се изпращат или предоставят на един и същ получател, данните, които са общи за отделните фактури, могат да бъдат посочени еднократно, ако цялата информация е достъпна за всяка фактура поотделно.“;

- 7) В дял XI заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„ГЛАВА 6

Изисквания за цифрово отчитане“;

- 8) В дял XI, глава 6 се вмъква следното заглавие на раздел 1:

„Раздел 1

Изисквания за цифрово отчитане за трансграничните доставки на стоки и услуги в рамките на Общността между данъчно задължени лица“;

- 9) Член 262 се заменя със следното:

„Член 262

„1. Всяко данъчно задължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, представя данните, посочени в член 264, за следното:

- а) доставките и прехвърлянията на стоки, извършени в съответствие с член 138, параграф 1 и член 138, параграф 2, буква в);
- б) вътреобщностни придобивания на стоки, извършени в съответствие с член 20, и сделки, третирани като такива съгласно членове 21 или 22;
- в) доставките на стоки и услуги, различни от стоки или услуги, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема, за които получателят дължи плащане на данъка съгласно член 194, доколкото клиентът е идентифициран за целите на ДДС, и членове 195, 196 и 197; и
- г) придобиването на стоки и услуги, различни от стоки или услуги, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема, за което това лице дължи плащане на данъка съгласно член 194, доколкото клиентът е идентифициран за целите на ДДС, и членове 195, 196, 197 или 204.

Държавите членки могат да предвидят, че данъчно задължените лица, идентифицирани за целите на ДДС, не подават данните, посочени в член 264, за сделките по първа алинея, букви б) и г). Държавите членки, които се възползват от тази възможност, уведомяват Комисията, която информира останалите държави членки за следното:

- а) приемането на тази мярка преди влизането ѝ в сила;
- б) датата, към която тази мярка вече не се прилага, преди същата дата.

„2. Информацията, посочена в параграф 1, се предоставя на държавата членка, която е издала на данъчно задълженото лице идентификационния номер по ДДС, използван от него за сделката, за която се отнася информацията.

„3. Чрез дерогация от параграф 1, букви а) и б) данъчно задължените лица, регистрирани съгласно специалния режим, установен в дял XII, глава 6, раздел 5, не подават информация за прехвърляния на собствени стоки и за сделки, третиращи като вътреобщностни придобивания съгласно членове 21 или 22, свързани със същите стоки.

10) Член 263 се заменя със следното:

„Член 263

„1. Данните, посочени в член 262, параграф 1, се предават за всяка отделна сделка от данъчно задължените лица, задължени да издават фактура за сделките, посочени в член 262, параграф 1, букви а) и в), в момента, в който фактурата е издадена или е трябвало да бъде издадена.

Когато фактурата е издадена от лицето, придобиващо стоките, или от получателя на услугите от името на данъчно задълженото лице, задължено да издаде фактура, данните, посочени в член 262, параграф 1, се предават за всяка отделна сделка не по-късно от 5 дни след като фактурата е издадена или е трябвало да бъде издадена.

„2. Данните, посочени в член 262, параграф 1, се предават за всяка отделна сделка от данъчно задължените лица, на които трябва да бъде издадена фактура за сделките, посочени в член 262, параграф 1, букви б) и г), не по-късно от 5 дни след получаването на фактурата. Държавите членки могат да предвидят предаването на данни за тези сделки, когато лицето, на което трябва да бъде издадена фактурата, не я е получило навреме.

„3. Данните, посочени в параграфи 1 и 2, се предават от данъчно задълженото лице или от трето лице за сметка на това данъчно задължено лице. Държавите членки предвиждат електронни средства за подаване на такива данни.

Държавите членки разрешават предаването на данните, които отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета.

„4. Общото електронно съобщение за предоставяне на данните, посочени в параграфи 1 и 2, се определя в съответствие с процедурата, предвидена в член 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 904/2010.“;

11) Член 264 се заменя със следното:

„Член 264

Данните, предадени в съответствие с член 263, съдържат всички изброени по-долу елементи:

- а) по отношение на доставките на стоки, извършени в съответствие с член 138, параграф 1, и доставките на стоки и услуги, различни от стоки или услуги, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема, за които получателят дължи плащане на данъка съгласно членове 194, 195, 196 и 197 – информацията, посочена в член 226, точки 1 – 4, 6, 7, 8, 11, 16, 17 и 11а, ако случаят е такъв;
- б) по отношение на прехвърлянията, извършени в съответствие с член 138, параграф 2, буква в) – информацията, посочена в член 226, точки 1 – 4, 6, 7, 8, 11 и 16;

- в) по отношение на вътреобщностните придобивания на стоки, извършени в съответствие с член 20, и сделките, третирани като такива съгласно член 22 – информацията, посочена в член 226, точки 1 – 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 и 17;
- г) по отношение на сделки, третирани като вътреобщностни придобивания на стоки съгласно член 21 – информацията, посочена в член 226, точки 1 – 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 16;
- д) по отношение на придобиването на стоки и услуги, различни от стоки или услуги, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема и за които получателят дължи плащане на данъка съгласно членове 194, 195, 196, 197 или 204 – информацията, посочена в член 226, точки 1 – 4, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17 и 15, ако случаят е такъв.“;

12) [заличава се]

13) [заличава се]

14) [заличава се]

15) [заличава се]

- 16) членове 265, 266, 267, 268, 269, 270 и 271 се заличават;
- 17) В дял XI, глава 6 се вмъква следният раздел 2:

„Раздел 2

Изисквания за цифрово отчитане за собствени доставки и доставки на стоки и услуги между данъчно задължени лица на територията на една държава членка

Член 271a

„1. Държавите членки могат да изискват данъчно задължените лица, установени или идентифицирани за целите на ДДС на тяхна територия, да изпращат по електронен път на своите данъчни органи данни за доставките на стоки и услуги, различни от тези, посочени в член 262, извършени на тяхна територия от самите тях на себе си или на други данъчно задължени лица.

„2. Държавите членки могат да изискват данъчно задължените лица, установени или идентифицирани за целите на ДДС на тяхна територия, да изпращат по електронен път на своите данъчни органи данни за доставките на стоки и услуги, различни от тези, посочени в член 262, извършени на тяхна територия от самите тях на себе си или от други данъчно задължени лица.

Член 271б

„1. Когато държава членка изисква изпращане на данните съгласно член 271а, параграф 1, данъчно задълженото лице или трето лице от името на данъчно задълженото лице предава тези данни за всяка отделна сделка в момента, когато фактурата е издадена или е трябвало да бъде издадена.

Когато фактурата е издадена от лицето, придобиващо стоките, или от получателя на услугите от името на данъчно задълженото лице, задължено да издаде фактура, данните, посочени в член 271а, параграф 1, се предават за всяка отделна сделка не по-късно от 5 дни след като фактурата е издадена или е трябвало да бъде издадена.

„2. Когато държава членка изисква изпращане на данните съгласно член 271а, параграф 2, данъчно задълженото лице, на което е издадена фактура, или трето лице от името на данъчно задълженото лице предава тези данни за всяка отделна сделка не по-късно от 5 дни след получаването на фактурата. Държавите членки могат да предвидят предаването на данни за тези сделки, когато лицето, на което трябва да бъде издадена фактурата, не я е получило своевременно.

„3. Държавите членки разрешават предаването на данни от електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС.

Държавите членки могат да разрешат предаването на данни от електронни фактури, като използват формати за данни, различни от европейския стандарт за електронното фактуриране и списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС, при условие че другите формати на данни осигуряват оперативна съвместимост с този европейски стандарт за електронно фактуриране.

„4. Държавите членки, които изискват предаване на данните съгласно член 271а, могат да ограничат обхвата на това задължение до определени категории данъчно задължени лица или до определени видове сделки. Те също така определят какви данни трябва да бъдат предавани.

Член 271в

Не по-късно от 31 март 2033 г. Комисията, въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, представя на Съвета междинен доклад за оценка на функционирането на електронното фактуриране, посочено в глава 3, и на вътресъюзните и националните изисквания за цифрово отчитане, посочени в настоящата глава. В този доклад Комисията:

- оценява въздействието на мерките върху ефективността на събирането на ДДС и намаляването на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС, върху броя на проверките, извършвани от данъчната администрация, както и върху намаляването на административната тежест и върху икономииите на разходи за данъчно задължените лица;
- оценява въздействието на възможността, предложена на държавите членки в член 262, параграф 1, втора алинея, върху измамите с ДДС в други държави членки и върху функционирането на централната VIES;
- оценява техническите проблеми, произтичащи от прилагането на мерките, като грешки, забавяния и пропуски, свързани с предаването на фактурите и данните;
- прави преглед на мерките и услугите, въведени от държавите членки и предоставени на данъкоплатците, за да се облекчи административната тежест за тях;

- прави обзор на евентуалното развитие на технологиите в областта на електронното фактуриране и цифровото отчитане;
- оценява съответно необходимостта от по-нататъшни мерки и, ако счете за необходимо, прави подходящо законодателно предложение за такива мерки.“

18) Член 273 се заменя със следното:

„Член 273

Държавите членки могат да наложат други задължения, които те считат за необходими, за да осигурят правилното събиране на ДДС и да предотвратят отклонението от данъчно облагане, при спазване на условието за еднакво третиране на вътрешните сделки и сделките, извършвани между държави членки от данъчно задължени лица, и при условие, че тези задължения не пораждат в търговията между държавите членки формалности, свързани с преминаването на границите.

Възможността по първа алинея не може да се използва за налагане на допълнителни задължения за фактуриране, които надхвърлят предвидените в глава 3, нито за въвеждане на нови допълнителни общи задължения за отчитане на база сделка, за доставки или придобивания на стоки и услуги между данъчно задължени лица, идентифицирани за целите на ДДС в рамките на Съюза, които надхвърлят предвидените в дял XI, глава 6. Въпреки това държавите членки могат да изискват от данъчно задължените лица да съхраняват данни за своите сделки за целите на отчитането на тези данни, както се изисква за изготвянето на справка-декларация за ДДС или за целите на одита. Държавите членки, които към 1 януари 2024 г. са имали общи задължения за отчитане на база сделка за доставки на стоки и услуги, различни от посочените в член 262, могат да запазят тези задължения за отчитане, докато въведат цифрова система за отчитане в реално време на доставките на стоки и услуги, която отговаря на изискванията, определени в дял XI, глава 6, раздел 2.

Държавите членки, които към 1 януари 2024 г. са имали общи задължения за отчитане на база сделка за доставки на стоки и услуги, различни от посочените в член 262, могат да запазят тези задължения за отчитане, докато въведат цифрова система за отчитане в реално време на придобиванията на стоки и услуги, която отговаря на изискванията, определени в дял XI, глава 6, раздел 2.

Държавите членки могат да запазят изискването данъчно задължените лица да съхраняват данни за своите сделки за целите на отчитането на тези данни, както се изисква за изготвянето на справка-декларация за ДДС или за целите на одита.

Държавите членки могат да налагат задължения за отчитане за сделки, различни от обхванатите от задълженията за отчитане, определени в дял XI, глава 6.“

Член 5

Транспониране

„0. Държавите членки могат да прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби във връзка с член 0, параграфи 1 и 2 от настоящата директива от [ОВ: *въведете датата на влизане в сила на настоящата директива*]. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

„1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2026 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2027 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

„2. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 30 юни 2028 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 2 от настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 юли 2028 г.

Чрез дерогация от втора алинея държавите членки прилагат разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 2, точка 3 от настоящата директива, най-рано от 1 юли 2028 г. и най-късно от 1 януари 2030 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

„3. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 30 юни 2029 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 3 от настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 юли 2029 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

„4. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 30 юни 2030 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 4 от настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 юли 2030 г.

Въпреки това държавите членки, които имат национално задължение за цифрово отчитане в реално време на база сделка към 1 януари 2024 г. или на които е издадено разрешение въз основа на член 395 преди 1 януари 2024 г., което им позволява да въведат такова задължение, или в които такова разрешение не е било необходимо, тъй като преди 1 януари 2024 г. е било прието национално законодателство, предвиждащо въвеждането на такова национално задължение за цифрово отчитане в реално време на база сделка, прилагат разпоредбите на член 4, параграф 3, свързани с член 218 и на член 4, параграф 17, свързани с членове 271а и 271б, до януари 2035 г., що се отнася до националното електронно фактуриране и отчитане. Когато оценката, посочена в член 271в, разкрие наличието на недостатъци, Комисията преценява необходимостта от допълнителни мерки и, ако е необходимо, прави подходящо предложение с оглед на отлагането на този срок до отстраняването на недостатъците.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

„5. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 7

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета

Председател
